

نشانی: خیابان شمشیری، خیابان تفرش شرقی، تقاطع طحانی، پلاک ۲۰
مشخصات: محله شمشیری نزدیک یک سال است که صاحب کافه‌های مختص بانوان شده؛ کافه‌ای که محلی برای دورهمی‌های دخترانه و برگزاری کلاس‌های معرفتی و آموزشی است و به علت قرار گرفتن در سرای محله، این مجموعه را پررونق‌تر از قبل کرده است. افزایش سرانه فرهنگی و تفریحی دختران و مادران محله از جمله بهانه‌های راهاندازی این کافه بوده و از همان روزهای

ورود آقایان ممنوع!

ویژه‌نامه روز هفتم
۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۲
شماره یک

۷

«نیلوفر پوربابا» با گنجینه ادبی اش همه را میخکوب مشاعره خود می‌کند

خدایا مرسی که منو دختر آفریدی

سعیده مرادی ✓
حافظه خیلی خوبی دارد و زبان شعر را می‌فهمد و توانسته اشعار بسیاری از شاعران نامدار ایران زمین را به خاطر بسیار د تا یکی از شعر دوستان و به اصطلاح غزل‌بازان موفق این سرزمین باشد. مشاعره را از سن کم شروع کرده و تاکنون توانسته در ۴ دوره مسابقات کشوری نفر اول شود. «نیلوفر پوربابا» در کنار اینها در درس و مشق هم از هم‌سن و سال‌های خود جلوتر است و عنوان دانش آموز ممتاز را یک می‌کشد.

چرا عاقل کند کاری...

علاوه بر استعداد و هوش بالا و خدادادی، اتکا به مواردی به او کمک کرده تا پله‌های ترقی را یکی یکی بالا برود: «از دوران کودکی به شعر علاقه داشتیم و از ۲ سالگی مشاعره را با دویستی‌های خیام شروع کردم، اما بعد شعرهایی از شاعران نامی همچون حافظ، سعدی، فردوسی، مشیری، پروین اعتصامی، سیمین بهبهانی، فاضل نظری، رهی معیری، عراقی، موسوی گرمارودی، شهریار، معینی کرمانشاهی و مولانا را هم به مرور با کمک مادر حفظ کردم. اینکه مادرم چگونه استعداد مرا کشف کرد هم ماجرای دارد. یک روز مادرم در حال خواندن شعر، «لیخا مردان این حسرت که یوسف گشته زندانی/ چرا عاقل کند کاری که باز آرد پشیمانی» بود. من وسط شعر مرتب سؤال می‌کردم و با گریه می‌پرسیدم که چرا لیخا یوسف را زندانی کرده است. این کارم و سؤالاتی که پرسیدم، توجه مادرم را جلب کرد و متوجه استعدادم شد. از آن زمان به من شعر آموخت و پایه‌هایم شعر حفظ کرد. در حال حاضر بیش از ۳ هزار بیت شعر حفظ کرده‌ام و همچنان در حال یادگیری بیشترم. علاوه بر این دویستی‌های بسیاری هم در ذهنم برای استفاده در مشاعرها ثابت کرده‌ام.»

موفقیت، دختر و پسر نمی‌شناسد

نیلوفر علاوه بر زیادی به مشاعره دارد و فقط کافی است یکی از حروف الفبا را به او بگویید تا بی‌درنگ یک بیت شعر را که با همان حرف شروع می‌شود، برایتان بخواند. تمرین مداوم، کمک و حمایت‌های خانواده به‌ویژه مادر و البته علاقه زیاد به یادگیری و شعرخوانی همگی به نیلوفر کمک کرده تا در مسیر رشد و موفقیت قرار بگیرد. او می‌گوید: «خواندن شعر و حفظ کردنش را خیلی دوست دارم و از این کار خسته نمی‌شوم. مطالعه کتاب یکی از سرگرمی‌های مورد علاقه من است. در کنار خواندن و حفظ شعر اکنون تدریس هم می‌کنم و در حال حاضر حدود ۱۲ شاگرد دارم.» او معتقد است موفقیت، دختر و پسر نمی‌شناسد و خوشحال است که به‌عنوان یک دختر توانسته به چنین جایگاهی برسد: «به اعتقاد من دختران هم پایه پای پسرها شرایط پیشرفت را دارند. من یک دختر هستم و از آن لذت می‌برم. از خداوند بزرگ ممنونم که مرا یک دختر آفرید تا بتوانم موفق عمل کنم. همانطور که در احادیث مختلف از سوی امامان معصوم (ع) و پیامبر بزرگ اسلام (ص) نقل شده است دختران جایگاهی والا دارند. ثبت روز دختر در تقویم رسمی کشورمان هم که با ولادت حضرت معصومه (س) گره خورده و متبرک شده، از اهمیت وجود دختران حکایت دارد. از دختران ایران زمین می‌خواهم قدر خود را بدانند و حجاب را رعایت کنند. به قول شاعر که در ربیته می‌گوید: «خوب کردی که رخ از آینه پنهان کردی/ هر پریشان نظری لایق دیدار تو نیست.»

دنیای رنگی دخترانه

از دیدگاه این نخبه نوجوان، دختر بودن دنیای جذاب و قشنگی دارد که تنها باید آن را احساس کرد؛ «دختران آنقدر باارزش هستند که روزی به نام آنها در تقویم ثبت شود. محدودیتی هم برای بازاری دختران از مسیر پیشرفت و موفقیت وجود ندارد. من که به نوبه خود محدودیتی را احساس نکردم؛ چون همیشه از سوی خانواده و پدر و مادرم درک شده‌ام. البته منکر کمبود برخی امکانات نیستم که آن هم تنها محدود به دختران نیست؛ بنابراین اگر همه جوانان و نوجوانان چه دختر و چه پسر هم از سوی خانواده و هم اجتماع درک شوند، محدودیت معنایی ندارد و مسیر رشد و تعالی را سپری خواهند کرد.» در این روز دختر را به تمام دختران ایرانی تبریک می‌گوید و امیدوار است همه دختران همیشه موفق باشند: «دختر بودن، دنیای جذاب و قشنگ خود را دارد. امیدوارم این دنیای قشنگ را دوست داشته باشند و از زندگی شان لذت ببرند.» او درباره آرزو و برنامه آینده‌اش هم اینطور می‌گوید: «من علاقه بسیاری به جهانگردی دارم که امیدوارم در آینده این موضوع برایم محقق شود. در مجموع می‌خواهم از زندگی لذت ببرم و در کنار آن به آدم‌های نیازمند، کمک کنم. البته کاش تک‌فرزند نبودم و در همه مراحل زندگی وجود خواهر یا برادری را در کنار خود احساس می‌کردم و لذت‌های زندگی ام در چندن می‌شد.»

دریازار

سن ۱۴ سال
محل سکونت: تهران
پژوهشگر برتر جشنواره ملی امیرکبیر و دانشگاه علوم تحقیقات تهران، یکی از دختران موفق کشور و از نخبه‌های علمی، ارائه‌دهنده مقالات علمی با موضوعات «چگونگی تشریح قلب بدون آسیب به آن» و «اسرار ساخت روپات آتش‌نشان» به ۲ زبان انگلیسی و فرانسه و نفر برگزیده جشنواره ملی آموزش و پرورش، دارای دیپلم افتخار دوازدهمین جشنواره بین‌المللی ریاضیات کانگورو، دیپلم افتخاری از دانشگاه امیرکبیر و مدرس زبان‌های خارجی

حسرت پژوهشگر برتر کشور:

کاش تک‌فرزند نبودم

سعیده مرادی ✓
تنها ۱۲ سال دارد، اما بیان نوع نگاهش بیشتر از سن و سالش نشان می‌دهد و افق‌های روشنی را در علم و دانش دنبال می‌کند. چنان صحبت می‌کند که اگر چهره کود کانه‌اش را نبینی، تصور می‌کنی یا فردی بزرگسال و با تحصیلات دانشگاهی روبه‌رو هستی، اما به واقع او دختر نوجوانی است که در عرصه علم و پژوهش ورود کرده و توانسته موفق عمل کند. «دریازار» پژوهشگر برتر جشنواره ملی، دارای دیپلم افتخار از دوازدهمین جشنواره بین‌المللی ریاضیات کانگورو و دیپلم افتخار از دانشگاه امیرکبیر هم هست.

دوستی با کتاب به جای تبلت

در ۸ سالگی ۲ کنفرانس علمی به زبان‌های فرانسه و انگلیسی در دانشگاه‌های علوم تحقیقات و امیرکبیر داشته و سال گذشته نیز به مدرسه تیزهوشان راه یافته است. در این می‌گوید: «به جای عروسک و تبلت بیشتر با کتاب ارتباط دارم؛ به همین دلیل علاقه‌مند شدم زبان‌های انگلیسی و فرانسه را یاد بگیرم تا بتوانم به مقاله‌های مرجع و ترجمه نشده، دسترسی پیدا کنم. از ۱۱ سالگی نیز زبان فرانسه و انگلیسی را تدریس می‌کنم. در ابتدا با ۱۱ شاگرد شروع کردم و اکنون به خاطر حجم زیاد درس‌ها تنها ۴ شاگرد دارم. در کنار فعالیت‌های علمی، به‌صورت حرفه‌ای به موسیقی و ورزش هم می‌پردازم.» در این باره اینکه به‌عنوان یک دختر ایرانی توانسته موفق عمل کند، حسرت و معتقد است راهی طولانی در این مسیر پیش‌رو دارد: «موفقیت‌هایم را مدیون پدر و مادرم هستم که استعدادهایم را کشف کردند و همیشه مشوقم بودند و در همه مراحل زندگی همراهی‌ام کردند. مسیری را که شروع کرده‌ام، ادامه خواهم داد؛ حتی اگر سختی‌های بسیاری پیش‌رو داشته باشم. توصیه‌ای هم که به همه دختران به‌ویژه دختران کشور می‌توانم داشته باشم این است که به‌خود و استعدادهای خود باور داشته باشند و در کنار آن از زندگی شان لذت ببرند و از همه مهم‌تر اینکه به حرف پدر و مادر خود گوش دهند؛ چون تجربه بزرگ‌ترها در پیمودن مسیر موفقیت بسیار تأثیرگذار است.»

این دختر قلم به دست آرزو دارد نوشته‌هایش جهانی شود می‌نویسم، پس هستم

زهراکامالی

سن ۱۷ سال
محل سکونت: زاهدان
برگزیده چندین دوره مسابقه داستان‌نویسی در کشور

ممکن است فکر کنید نویسندگان همیشه از میان آدم بزرگ‌ها هستند، اما این طور نیست. علاقه بعضی از نوجوانان با استعداد کشورمان به نویسندگی باعث شده پیش از همه هم‌سن و سال‌هایشان کتاب‌های داستانی بخوانند و دفترهایشان را پر از داستان‌های بزرگ و کوچک کنند و حتی افتخار آفرین باشند؛ درست مثل «زهراکامالی» دختر زاهدانی که بسیار می‌نویسد و در مسابقات کشوری متعدد جوایزی رنگارنگ کسب کرده و در آینده نزدیک هم کتابش را منتشر خواهد کرد.

نوشتن آموختنی است

به اعتقاد خیلی‌ها عشق به نوشتن ذاتی است و یادگرفتنی نیست، اما زهر نشان داده با تمرین‌های پی‌درپی نیز می‌توان به این مهارت دست یافت. او می‌گوید: «هرچند نویسندگی یک استعداد تلقی می‌شود، ولی می‌توان آن را رشد داد. هر قدر مهارت فرد بیشتر شود، قطعاً موفق‌تر خواهد بود. من هم دوست دارم کتاب چاپ کنم، اما چاپ کتاب شرایط خاصی می‌طلبد و امیدوارم که در آینده نزدیک کتابم را روانه بازار کنم. هدفم این است که یک نویسنده بزرگ برای کشورم باشم و نوشته‌هایم آنقدر پر معنا و مفهومی باشند تا همه از آن لذت ببرند و ان‌شاءالله به زبان‌های مختلف دنیا چاپ شوند.»

روزی برای ما

زهرها به دختر بودنش می‌بالد و از احساسش به‌عنوان یک دختر ایرانی می‌گوید: «دختر بودن خیلی قشنگ است؛ به‌ویژه آنکه دختر ایرانی باشی. هر روزش پر از اتفاق‌های شیرین است که می‌توان از آن نهایت لذت را برد. من روز دختر را هم دوست دارم. احساس قشنگی است که بدانی به غیر از روز تولد، روزی دیگر وجود دارد که به نام توست؛ روزی به نام تمام دختران ایرانی که از اهمیت این گروه خبر می‌دهد. من این روز را بسیار دوست دارم.» او معتقد است همه دختران ایرانی از استعدادهای بسیاری برخوردارند که باید آنها را کشف کنند. زهرها می‌گوید: «همه دختران کشورم سرشار از استعداد هستند و توصیه می‌کنم که اگر به رشته یا مهارتی علاقه دارند باید بدون اتلاف وقت آن را پیگیری کنند و با تلاش به موفقیت برسند.»